

РЕШЕНИЕ

№ 15537

гр. с., 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: д.р.

при участието на секретаря в.к.
като разглежда докладваното от д.р. Гражданско дело № 20231110113469 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 8 и сл. ЗЗДН.

Производството е образувано по молба по чл. 8, т. 1 и 2 ЗЗДН, подадена от Е. И. А. срещу Н. З. А., неин съпруг, за налагане на мерки за защита на молителката и детето на молителката – А. Л. Т. /конституирано като страна по делото на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗДН/, при твърдения за извършени от ответника спрямо молителката в присъствие на детето актове на домашно насилие на 09.03.2023 г. и 11.03.2023 г. г., както следва: на 09.03.2023 г. се твърди, че около 08,30 часа сутринта, в семейното жилище, находящо се в гр. с., ж.к. „Зона Б 19“, ул. „Инж. Ив. и.“ № 80, ет. 7, ап. 37, ответникът удрял молителката по лицето, главата и тялото, както и я душил /като детето не присъствало на случилото се/; на 11.03.2023 г. се твърди, че между 14,30 часа и 18,38 часа, в МОЛ с., излизайки от тоалетната молителката, която била заедно с детето, видяла ответника, който заявил, че я чакал, казала му да си тръгва, но той плътно вървял след нея и детето и дори се качил след тях в автобус № 74, като докато пътували в автобуса извадил пистолет от джоба си и казал на детето нещо, след което слязъл от автобуса. След слизането му детето казало, че ответникът е заявил, че ще ги убие и двамата, ако молителката не се върне при него. На гарата го видели отново и той тръгнал с тях в посока към влаковата композиция, като останал на перона докато тръгнал влакът. В съдебно заседание молителката поддържа молбата за защита.

Ответникът не се явява и не изразява становище по молбата за защита.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата,

въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните правни и фактически изводи:

Относно молбата с правно основание чл. 8 ЗЗДН

Съгласно чл. 2 ЗЗДН „Домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпругеско съжителство”. В случая молбата е подадена от лице, което твърди лично да е пострадало от домашно насилие, както и за защита на низходящ, поради което и на основание чл. 8, т. 1 и 2 ЗЗДН, т.е. от процесуално легитимирано да търси защита лице. Ответникът е съпруг на първата молителка, която е майка на пострадалото дете, предвид което попада сред лицата, срещу които може да се търси защита – чл. 3, т. 1 и 7 ЗЗДН. Описаните в молбата актове представляват домашно насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН, тъй като е налице твърдение за осъществено психическо и физическо насилие. Молбата е депозирана в едномесечния преклузивен срок. Предвид изложеното съдът намира същата за допустима.

По делото се установява, че молителката и ответникът са съпрузи, както и че молителката е майка на детето А.. На описаните в молбата актове на домашно насилие се сочи да не са присъствали свидетели, като е представена декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която са описани подробно процесните актове на домашно насилие от 09.03.2023 г. и 11.03.2023 г. г. по време, място, начин на извършване, като е посочено и авторството им /следва да се посочи, че въпреки обстоятелството случилото се на 11.03.2023 г. да е било на публично място, съдът не може да приеме, че са налице други доказателства, доколкото не са присъствали лица, които могат да бъдат посочени, доведени и призовани/. Предвид изложеното, съобразявайки придадената от закона доказателствена стойност на декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, и липсата на доказателства, които да опровергават нейното съдържание, съдът намира процесните актове на домашно насилие за доказани. Ето защо съдът намира молбата за защита относно твърдените актове на домашно насилие от 09.03.2023 г. и 11.03.2023 г. г. за доказана, поради което същата следва да бъде уважена и да бъде издадена заповед за защита.

По отношение на последиците спрямо молителката по делото е представено съдебно-медицинско удостоверение, от което се установяват констатирани от съдебен лекар на следващия ден травматични увреждания. По отношение на последиците спрямо детето - в представения и приет по делото социален доклад не се установява детето към момента на проучването да изпитва страх от ответника и е било спокойно.

Относно вида на мярката за защита

Мерките за защита по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН представляват не наказание за извършителя, а налагани от съда принудителни административни мерки по смисъла на чл. 22 ЗАНН, които имат за цел защита на пострадалото лице чрез отнемане възможността на извършителя да извърши друг акт на насилие срещу пострадалия /чл. 5, ал. 1, т. 2-4 ЗЗДН/ и мотивирането на самия извършител към неагресивно поведение към пострадалото лице и ограничаване на последиците за последното от акта на насилие /чл. 5, ал. 1, т. 1, 5 и 6 ЗЗДН/. При налагане на мерките по чл. 5 ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя или становището на ответника, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки /чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/.

В настоящия случай, с оглед характера на акта на домашно насилие, съдът намира, че следва да бъдат наложени спрямо ответника мерките за защита, предвидени в чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 ЗЗДН, а именно: задължаване ответника да се въздържа от домашно насилие спрямо молителката Е. И. А. и пострадалото дете, както и забраняване на ответника да се доближава до тях. Посочените мерки /освен задължаването на ответника да се въздържа от домашно насилие, което е постоянно негово законово задължение/ следва да се наложат за срок от 6 месеца от постановяване на настоящото решение за издаване на заповед за защита /по арг. от чл. 19 ЗЗДН/, който ще даде възможност на ответника да преосмисли както извършените деяния, така и своето бъдещо поведение.

Относно размера на наложената глоба

Съгласно чл. 5, ал. 4 ЗЗДН при уважаване на молбата за защита съдът е длъжен да наложи на извършителя на домашното насилие глоба в размер от 200 до 1 000 лв. Съдът, като съобрази извършеното от ответника домашно насилие, счита, че на ответника следва да бъде наложена глоба в размер от 400,00 лв.

Относно разноските за делото

При този изход на делото молителката има право на разноски, но доколкото не се установява направата на такива, не следва да ѝ бъдат присъждани /в договора за правна защита и съдействие на л. 10 от делото липсва клауза относно уговореното и платено адвокатско възнаграждение на адв. С./. При този изход на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса за производството в размер на 50,00 лв. на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН, във връзка с уважената молба за защита.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗДАВА ЗАПОВЕД на основание чл. 15, ал. 1 ЗЗДН срещу Н. З. А., ЕГН *****, като:

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН Н. З. А., ЕГН *****, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на Е. И. А., ЕГН *****, и А. Л. Т., ЕГН *****.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. първо ЗЗДН Н. З. А., ЕГН *****, да не доближава Е. И. А., ЕГН *****, и А. Л. Т., ЕГН *****, на разстояние, по-малко от 200 метра, за срок от 6 месеца, считано от датата на постановяване на решението.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН Н. З. А., ЕГН *****, че при неизпълнение на настоящата заповед полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на основание чл. 5, ал. 3 ЗЗДН на Н. З. А., ЕГН *****, глоба в размер на

400,00 лв., платима в полза на държавния бюджет.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2, предл. първо ЗЗДН Н. З. А., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса за производството в размер на **50,00 лв.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в седемдневен срок от връчването му на страните /чл. 17, ал. 1 ЗЗДН/, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение /чл. 20 ЗЗДН/.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ – СДВР по местоживее на страните за сведение и изпълнение.

Съдия при Софийски районен съд: _____